

Obvestilo Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne

(2005/C 56/03)

(Besedilo velja za EGP)

I. UVOD

1. Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) ⁽¹⁾ v drugem pododstavku člena 6(1)(b), v drugem pododstavku člena 8(1) in v tretjem pododstavku člena 8(3) določa, da za odločbo, ki koncentracijo razglasi za združljivo s skupnim trgom, „velja, da ureja omejitve, ki so neposredno povezane z izvedbo koncentracije in so zanje potrebne“.
2. Sprememba pravil, ki urejajo oceno omejitev, ki so neposredno povezane z izvedbo koncentracije in so zanje potrebne (v nadaljnjem besedilu: „pomožne omejitve“), uvaja načelo samoocenjevanja takih omejitev. To odraža namen zakonodajalca, da ne obvezuje Komisije z oceno in posamičnim obravnavanjem pomožnih omejitev. Obravnavanje pomožnih omejitev v skladu z Uredbo ES o združitvah je natančneje obrazloženo v uvodni izjavi (21) preambule k Uredbi ES o združitvah, ki navaja, da „Odločbe Komisije, ki določajo, da so koncentracije ob uporabi te uredbe skladne s skupnim trgom, naj samodejno zajemajo takšne omejitve, ne da bi morala Komisija presoјati takšne omejitve v posamičnih zadevah.“. Uvodna izjava predvideva, da bo Komisija izvajala preostalo funkcijo glede določenih novih ali nerešenih vprašanj, ki povzročajo resnično negotovost, vendar pa morajo v vseh drugih primerih udeležena podjetja sama oceniti, ali in v kakšnem obsegu se lahko njihovi sporazumi presoјajo kot pomožni za transakcijo. Spori glede tega, ali so omejitve neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanje potrebne ter ali so tako samodejno zajete v odločbi Komisije o odobritvi, se lahko rešijo pred nacionalnimi sodišči.
3. Preostala funkcija Komisije je predvidena v uvodni izjavi (21) Uredbe ES o združitvah, kjer je navedeno, da naj Komisija na zahtevo udeleženih podjetij jasno presodi pomen značaj omejitev, če zadeva predstavlja „nova ali nerešena vprašanja, ki povzročajo resnično negotovost“. Uvodna izjava nadalje opredeljuje „novo ali nerešeno vprašanje, ki povzroča resnično negotovost“ kot vprašanje, ki „ni obravnavano v ustreznem veljavnem obvestilu Komisije ali objavljeni odločbi Komisije.“
4. Z namenom zagotavljanja pravne varnosti udeleženim podjetjem to obvestilo določa navodila za razlago pojma pomožnih omejitev. Navodila, dana v naslednjih oddelkih, odražajo bistvo prakse Komisije in določajo načela za oceno, ali in v kakšnem obsegu se najbolj pogosti tipi sporazumov štejejo za pomožne omejitve.
5. Vendar lahko zadeve, ki vključujejo izredne okoliščine, ki niso zajete v tem obvestilu, opravičijo odstopanje od teh načel. Udeleženci lahko najdejo nadaljnja navodila o tem, ali se njihovi sporazumi lahko štejejo za pomožne omejitve ali ne, v objavljenih odločbah Komisije ⁽²⁾. V obsegu, v katerem je Komisija predhodno obravnavala zadeve, povezane z izrednimi okoliščinami, v svojih objavljenih odločbah ⁽³⁾, le-te ne predstavljajo „novih ali nerešenih vprašanj“ v pomenu iz uvodne izjave (21) Uredbe o združitvah.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Za namene tega obvestila se kot objavljena odločba šteje tista, ki je objavljena v Uradnem listu Evropske unije ali je dostopna javnosti na spletni strani Komisije.

⁽³⁾ Glej na primer Odločbo Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, odstavek 56) – visoka stopnja zvestobe strank; Odločbo Komisije z dne 23. oktobra 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odstavek 73) – dolga življenjska doba proizvoda; Odločbo Komisije z dne 13. marca 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odstavek 99) – omejeno število alternativnih proizvajalcev; Odločbo Komisije z dne 30. aprila 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, odstavek 50) – zahtevana daljša zaščita znanja in izkušenj.

6. V skladu s tem zadeva predstavlja „novo ali nerešeno vprašanje, ki povzroča resnično negotovost“, če te omejitve niso zajete s tem obvestilom in jih Komisija ni predhodno obravnavala v svojih objavljenih odločbah. Kot je predvideno v uvodni izjavi (21) Uredbe o združitvah, bo Komisija na zahtevo udeležencev izrecno ocenila takšne omejitve v teh zadevah. Komisija bo ob upoštevanju zahtev o zaupnosti zagotovila ustrezno obveščanje javnosti glede takšnih ocen, ki nadalje razvijajo načela, določena v tem obvestilu.
7. Kolikor so omejitve neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne, člen 21(1) Uredbe o združitvah določa, da se uporablja samo ta uredba, tako da se uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾, (EGS) št. 1017/68 ⁽²⁾ in (EGS) št. 4056/86 ⁽³⁾ ne uporabljajo. Nasprotno pa se člena 81 in 82 Pogodbe ES še naprej pogojno uporabljata za omejitve, ki se jih ne more šteti za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne. Vendar samo dejstvo, da se sporazum ali dogovor ne šteje za pomožnega h koncentraciji, kot tako ne škodi njegovemu pravnemu statusu. Takšni sporazumi ali dogovori se ocenjujejo v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe ES in povezanimi uredbenimi predpisi in obvestili ⁽⁴⁾. Lahko zanje veljajo tudi katera koli uporabljiva nacionalna pravila o konkurenci. To torej pomeni, da so lahko sporazumi, ki vsebujejo omejitve za konkurenco, vendar pa se ne štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne na podlagi tega obvestila, vseeno zajeti s temi določbami.
8. Razlaga Komisije drugega pododstavka člena 6(1)(b), drugega pododstavka člena 8(1) in tretjega pododstavka člena 8(2) Uredbe o združitvah ne posega v razlago, ki jo bo morebiti dalo Sodišče Evropskih skupnosti ali Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti.
9. To obvestilo nadomesti prejšnje obvestilo Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne ⁽⁵⁾.

II. SPLOŠNA NAČELA

10. Koncentracija sestoji iz pogodbenih dogovorov in sporazumov, s katerimi se vzpostavi nadzor v smislu člena 3(2) Uredbe o združitvah. Vsi sporazumi, ki uresničujejo glavni cilj koncentracije ⁽⁶⁾, denimo tisti, ki zadevajo prodajo delnic ali sredstev podjetja, so sestavni del koncentracije. Poleg teh dogovorov in sporazumov lahko udeleženci koncentracije sklenejo druge sporazume, ki niso sestavni del koncentracije, vendar lahko omejijo njihovo svobodo delovanja na trgu. Če takšni sporazumi vsebujejo pomožne omejitve, so te samodejno zajete v odločbi, ki razglasi koncentracijo za združljivo s skupnim trgov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL L 1, 4.1.2003; Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 411/2004 (UL L 68, 6.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1017/68 z dne 19. julija 1968 o uporabi konkurenčnih pravil za železniški in cestni promet ter promet po celinskih plovnih poteh, UL L 175, 23.7.1968, str. 1; Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1/2003.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4056/86 z dne 22. decembra 1986 o podrobnih pravilih za uporabo členov 81 in 82 Pogodbe v zvezi s pomorskim prometom, UL L 378, 31.12.1986, str. 4; Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1/2003.

⁽⁴⁾ Za licenčne sporazume glej na primer Uredbo Komisije (ES) št. 772/2004 z dne 27. aprila 2004 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine sporazumov o prenosu tehnologije, UL L 123, 27.4.2004, str. 11; Za sporazume o dobavi in nabavi glej npr. Uredbo Komisije (ES) št. 2790/1999 z dne 22. decembra 1999 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj, UL L 336, 29.12.1999, str. 21.

⁽⁵⁾ UL C 188, 4.7.2001, str. 5.

⁽⁶⁾ Glej npr. Odločbo Komisije z dne 10. avgusta 1992 (IV/M.206 – *Rhône-Poulenc/SNIA*, odstavek 8.3); Odločbo Komisije z dne 19. decembra 1991 ((IV/M.113 – *Courtaulds/SNIA*, odstavek 35); Odločbo Komisije z dne 2. decembra 1991 (IV/M.102 – *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, odstavek 46).

11. Merili neposredne povezanosti in potrebnosti sta po naravi objektivni. Omejitve niso neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne samo zaradi tega, ker jih stranke štejejo za take.
12. Da bi se omejitve šteje za „neposredno povezane z izvajanjem koncentracije“, morajo biti tesno povezane s samo koncentracijo. Ne zadostuje, da je bil sporazum sklenjen na istem področju ali sočasno s koncentracijo⁽¹⁾. Omejitve, ki so neposredno povezane s koncentracijo, so ekonomsko povezane z glavno transakcijo in namenjene olajšanju prehoda na spremenjeno strukturo podjetja po koncentraciji.
13. Sporazumi morajo biti „potrebni za izvajanje koncentracije“⁽²⁾, kar pomeni, da se koncentracija v primeru odsotnosti teh sporazumov ne bi mogla izvajati ali pa bi se lahko izvajala le pod znatno bolj negotovimi pogoji, z bistveno višjimi stroški, v precej daljšem časovnem obdobju ali s precej večjo težavo⁽³⁾. Značilni cilji sporazumov, potrebnih za izvajanje koncentracije, so zaščita prenesene vrednosti⁽⁴⁾, ohranitev stalnosti dobave po delitvi prejšnje gospodarske enote⁽⁵⁾ ali omogočanje začetka nove enote⁽⁶⁾. Pri ugotavljanju, ali je omejitev potrebna, je treba upoštevati njeno naravo, pa tudi zagotoviti, da njeno trajanje, vsebina in geografsko področje uporabe ne presega tistega, kar izvajanje koncentracije v razumni meri zahteva. Če so na voljo enako učinkovite možnosti za doseganje legitimnega zasledovanega cilja, morajo podjetja izbrati tisto, ki objektivno najmanj omejuje konkurenco.
14. Za koncentracije, izvajane v fazah, se pogodbeni dogovori, ki se nanašajo na faze pred vzpostavitvijo nadzora v smislu člena 3(1) in (2) Uredbe o združitvah, običajno ne morejo šteti za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne. Vendar se sporazum o tem, da se vzdrži bistvenih sprememb v ciljnem podjetju do dokončnega oblikovanja, šteje kot neposredno povezan z izvajanjem skupne ponudbe in zanjo potreben⁽⁷⁾. Isto velja v okviru skupne ponudbe za sporazum med skupnimi kupci podjetja o tem, da se vzdržijo ločenih konkurenčnih ponudb za isto podjetje ali drugačnega pridobivanja nadzora.
15. Sporazumi, ki služijo olajšanju skupne pridobitve nadzora, se štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne. To bo veljalo za sporazume, sklenjene med strankami za skupno pridobitev nadzora, usmerjene k izvedbi delitve sredstev, z namenom, da se proizvodne zmogljivosti ali distribucijske mreže, vključno z obstoječimi blagovnimi znamkami skupno pridobljenega podjetja, razdelijo med njimi.
16. Če taka delitev vključuje delitev že obstoječe gospodarske enote, se morajo dogovori, ki pod sprejemljivimi pogoji omogočajo delitev, šteti za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne v skladu z načeli, določenimi spodaj.

⁽¹⁾ Prav tako bi lahko bila omejitev „neposredno povezana“, čeprav ne bi bila sklenjena sočasno s sporazumom, ki uresničuje glavni cilj koncentracije, če bi bile izpolnjene vse ostale zahteve.

⁽²⁾ Glej Sodišče Evropskih skupnosti, zadeva 42/84 (*Remia*), [1985] PSES 2545, odstavek 20; Sodišče prve stopnje, zadeva T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] PSES II-2459, odstavek 106.

⁽³⁾ Odločba Komisije z dne 18. decembra 2000 (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, odstavek 20).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije z dne 30. julija 1998 (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, odstavek 59); Odločba Komisije z dne 3. marca 1999 (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, odstavek 17); Odločba Komisije z dne 9. marca 2001 (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, odstavek 30); Odločba Komisije z dne 20. marca 2001 (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, odstavek 11).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije z dne 25. februarja 2000 (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, odstavek 21).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije z dne 30. marca 1999 (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, odstavki 207-214); Odločba Komisije z dne 22. decembra 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odstavki 49, 56 in 57).

⁽⁷⁾ Odločba Komisije z dne 27. julija 1998 (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, odstavek 22); Odločba Komisije z dne 2. oktobra 1997 (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, odstavek 55); Odločba Komisije z dne 19. decembra 1997 (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, odstavek 16); Odločba Komisije z dne 18. decembra 1996 (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, odstavka 19 in 22); Odločba Komisije z dne 7. avgusta 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odstavek 50).

III. NAČELA, KI SE UPORABLJAJO ZA OBIČAJNE OMEJITVE V PRIMERIH NAKUPA PODJETJA

17. Omejitve, dogovorjene med strankami v okviru prenosa podjetja, so lahko v korist bodisi kupcu bodisi prodajalcu. Na splošno je potreba kupca po upravičenosti do določene zaščite večja od ustrezne potrebe prodajalca. Kupec je tisti, ki se mu mora zagotoviti, da bo lahko prevzel polno vrednost prevzete dejavnosti. Tako praviloma velja, da omejitve v korist prodajalcu bodisi sploh niso neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne ⁽¹⁾ bodisi morata biti področje uporabe in/ali trajanje omejitev bolj omejena, kakor sta v klavzulah, ki koristijo kupcu ⁽²⁾.

A. Klavzule o prepovedi konkurence

18. Prepovedi konkurence, ki so v okviru prenosa podjetja ali njegovega dela naložene prodajalcu, so lahko neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne. Da bi kupec lahko pridobil polno vrednost prenesenih sredstev, mora biti upravičen do neke oblike zaščite pred konkurenco prodajalca, da bi tako pridobil zvestobo strank in prilagodil ter izkoristil znanje in izkušnje. Take klavzule o prepovedi konkurence zagotavljajo, da se na kupca prenese polna vrednost prenesenih sredstev, ki na splošno zajemajo stvarno premoženje in neopredmetena sredstva, kot je poslovna vrednost podjetja, ki jo je ustvaril prodajalec, ali znanje in izkušnje ⁽³⁾, ki jih je razvil. Navedeno ni samo neposredno povezano s koncentracijo, ampak je tudi potrebno za njeno izvajanje, ker bi se brez tega lahko upravičeno pričakovalo, da se prodaja podjetja ali njegovega dela ne bi mogla opraviti.
19. Vendar pa take klavzule o prepovedi konkurence upravičuje legitimni cilj izvajanja koncentracije samo takrat, ko njihovo trajanje, geografsko področje uporabe, predmet in osebe, za katere veljajo, ne presegajo tistega, kar je razumno potrebno za doseganje navedenega cilja ⁽⁴⁾.
20. Klavzule o prepovedi konkurence so upravičene za obdobja do treh let ⁽⁵⁾, kadar prenos podjetja vključuje prenos strankine zvestobe tako v obliki poslovne vrednosti kot tudi v obliki znanja in izkušenj ⁽⁶⁾. Če je zajeta samo poslovna vrednost podjetja, so slednje upravičene za obdobja do dveh let ⁽⁷⁾.
21. Nasprotno se klavzule o prepovedi konkurence ne morejo šteti za potrebne, kadar je prenos dejansko omejen na stvarno premoženje (kot so zemlja, zgradbe ali stroji) ali na izključne pravice industrijske in poslovne lastnine (katerih imetniki bi lahko takoj ukrepali proti kršitvam, ki jih povzročijo prenositelji takih pravic).
22. Geografsko območje uporabe klavzule o prepovedi konkurence mora biti omejeno na območje, na katerem je prodajalec ponujal ustrezne proizvode ali storitve pred prenosom, ker kupca ni treba zaščititi pred konkurenco prodajalca na ozemljih, na katera prodajalec ni predhodno prodril ⁽⁸⁾. To geografsko področje uporabe se lahko razširi na ozemlja, na katera je prodajalec nameraval vstopiti v času transakcije, in sicer pod pogojem, da je že vlagal v pripravo tega koraka.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 27. julija 1998 (IV/M.1226 – GEC/GPTH, odstavek 24).

⁽²⁾ Za klavzulo o zaščiti dela podjetja, ki ostane prodajalcu, glej na primer Odločbo Komisije z dne 30. avgusta 1993 (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, odstavek 16).

⁽³⁾ Kakor je opredeljeno v členu 1(1)(i) Uredbe (ES) št. 772/2004.

⁽⁴⁾ Glej Sodišče Evropskih skupnosti, zadeva 42/84 (Remia), [1985] PSES 2545, odstavek 20; Sodišče prve stopnje, zadeva T-112/99 (Métropole Télévision – M6), [2001] PSES II-2459, odstavek 106.

⁽⁵⁾ Za izredne primere, kjer so lahko upravičena daljša obdobja, glej npr. Odločbo Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odstavek 56); Odločbo Komisije z dne 27. julija 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odstavek 37); Odločbo Komisije z dne 23. oktobra 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odstavek 74).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije z dne 2. aprila 1998 (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, odstavek 33); Odločba Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/Itelcel, odstavek 15); Odločba Komisije z dne 2. marca 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odstavka 21 in 22).

⁽⁷⁾ Odločba Komisije z dne 12. aprila 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odstavek 26); Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 17).

⁽⁸⁾ Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 17); Odločba Komisije z dne 12. aprila 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odstavek 27); Odločba Komisije z dne 6. aprila 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odstavek 28); Odločba Komisije z dne 4. avgusta 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/IV, odstavek 18).

23. Podobno morajo klavzule o prepovedi konkurence ostati omejene na proizvode (vključno z izboljšanimi različicami ali posodobitvami proizvodov, pa tudi nasledniki modelov) in storitve, ki so del gospodarske dejavnosti prenesenega podjetja. To lahko vključuje proizvode in storitve, ki so v času transakcije na višji stopnji razvoja, ali proizvode, ki so v celoti razviti, vendar še niso bili trženi. Zaščita pred konkurenco prodajalca na trgih s proizvodi ali storitvami, na katerih preneseno podjetje ni bilo aktivno pred prenosom, se ne šteje kot potrebna ⁽¹⁾.
24. Prodajalec lahko zaveže sebe, svoje hčerinske družbe in trgovske zastopnike. Vendar pa se obveznost nalaganja podobnih omejitev drugim ne bi štela za neposredno povezano z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebno. To velja zlasti za klavzule, ki bi omejevale svobodo prodajnih posrednikov ali uporabnikov, da uvažajo ali izvažajo.
25. Klavzule, ki omejujejo pravico prodajalca do nakupa ali posedovanja delnic v družbi, ki konkurira preneseni dejavnosti, se štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne, in sicer pod istimi pogoji, kakor so opisani zgoraj za klavzule o prepovedi konkurence, razen če prodajalcu ne preprečujejo nakupa ali posedovanja delnic z izključnim namenom finančnega vlaganja, brez neposredne ali posredne podelitve nalog upravljanja ali kakršnega koli bistvenega vpliva v konkurenčnem podjetju ⁽²⁾.
26. Klavzule o prepovedi novačenja strank in klavzule o zaupnosti imajo primerljiv učinek in se tako ocenjujejo na podoben način kot klavzule o prepovedi konkurence ⁽³⁾.

B. Licenčni sporazumi

27. Prenos podjetja ali njegovega dela lahko vključuje prenos na kupca z namenom polnega izkoriščanja prenesenih sredstev, pravic intelektualne lastnine ali znanja in izkušenj. Vendar pa lahko prodajalec ostane lastnik pravic, da bi jih izkoriščal za druge dejavnosti, ki niso tiste, ki so bile prenešene. V teh primerih je običajno sredstvo, s katerim se kupcu zagotovi polna uporaba prenesenih sredstev, sklenitev licenčnih sporazumov v njegovo korist. Prav tako je možno, da prodajalec v primeru, ko je skupaj z dejavnostjo prenesel tudi pravice intelektualne lastnine, želi še naprej uporabljati nekatere od teh pravic ali vse za druge dejavnosti, ki niso dejavnosti, ki so bile prenešene; v takšnem primeru kupec prodajalcu podeli licenco.
28. Licence za patente ⁽⁴⁾, za podobne pravice ali za znanje in izkušnje ⁽⁵⁾ se lahko štejejo kot potrebne za izvajanje koncentracije. Prav tako se lahko štejejo za sestavni del koncentracije in jih ni treba v nobenem primeru časovno omejevati. Te licence so lahko enostavne ali izključne in so lahko omejene na nekatera področja uporabe do takšne mere, da ustrezajo dejavnostim prenesenega podjetja.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 17); Odločba Komisije z dne 2. marca 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odstavek 22); Odločba Komisije z dne 6. aprila 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odstavek 28); Odločba Komisije z dne 4. avgusta 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, odstavek 18).

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 4. februarja 1993 (IV/M.301 – Tesco/Catteau, odstavek 14); Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 19); Odločba Komisije z dne 12. aprila 1999 (IV/M.1482 – Kingfisher/Grosslabor, odstavek 27); Odločba Komisija z dne 6. aprila 2000 (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, odstavek 26).

⁽³⁾ V skladu s tem se klavzule o zaupnosti podatkov o naročnikih, cenah in količinah ne morejo razširiti. Nasprotno se klavzule o zaupnosti glede tehničnega znanja in izkušenj lahko izjemoma upravičijo za daljše obdobje. Glej Odločbo Komisije z dne 29. aprila 1998 (IV/M.1167 – ICI/Williams, odstavek 22); Odločbo Komisije z dne 30. aprila 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, odstavek 50).

⁽⁴⁾ Vključno s patentnimi prijavami, uporabnimi modeli, prijavami za registracijo uporabnih modelov, vzorci, topografijski polprevodniških proizvodov, dodatnimi varstvenimi certifikati za zdravila in druge izdelke, za katere se lahko pridobijo dodatni varstveni certifikati, in potrdili žlahtnitelja rastlin (iz člena 1(1)(h) Uredbe (ES) št. 772/2004).

⁽⁵⁾ Kakor je opredeljeno v členu 1(1)(i) Uredbe (ES) št. 772/2004.

29. Vendar ozemeljske omejitve proizvodnje, ki odražajo ozemlje prenesene dejavnosti, niso potrebne za izvajanje koncentracije. Glede licenc, ki jih prodajalec dejavnosti podeli kupcu, je lahko tudi prodajalec zavezan upoštevati ozemeljske omejitve v licenčnem sporazumu pod enakimi pogoji, kakor so določeni za klavzule o prepovedi konkurence v okviru prodaje dejavnosti.
30. Omejitve v licenčnih sporazumih, ki presegajo okvire zgornjih določb, kot so tiste, ki ščitijo dajalca licence namesto pridobitelja licence, niso potrebne za izvajanje koncentracije ⁽¹⁾.
31. Podobno lahko v primeru licenc za uporabo blagovnih znamk, firm, pravic iz vzorca ali modela, avtorskih pravic ali podobnih pravic pride do situacij, ko prodajalec želi ostati lastnik takšnih pravic v zvezi z obdržanimi dejavnostmi, vendar pa kupec potrebuje te pravice za trženje blaga ali storitev podjetja ali dela prenesenega podjetja. V teh primerih velja isto kakor zgoraj ⁽²⁾.

C. Obveznosti nabave in dobave

32. V veliko primerih lahko prenos podjetja ali njegovega dela povzroči motnje tradicionalnih poti nabave in dobave, ki so obstajale kot rezultat prejšnjega združevanja dejavnosti znotraj gospodarske enote prodajalca. Pogosto je treba za prehodno obdobje ohraniti obstoječe ali podobne vezi med prodajalcem in kupcem, da bi se lahko pod sprejemljivimi pogoji omogočila delitev gospodarske enote prodajalca in delni prenos sredstev na kupca. Ta cilj se običajno doseže z obveznostmi nabave in dobave za prodajalca in/ali kupca podjetja ali dela podjetja. Ob upoštevanju posebnega položaja, ki je posledica delitve gospodarske enote prodajalca, se lahko takšne obveznosti priznajo kot neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne. Lahko so v korist prodajalca, pa tudi kupca, odvisno od posebnih okoliščin primera.
33. Cilj takih obveznosti je lahko, da se obema strankama zagotovi kontinuiteta dobave proizvodov, potrebnih za izvajanje dejavnosti, ki jih je obdržal prodajalec ali prevzel kupec. Vendar se mora trajanje obveznosti nabave in dobave omejiti na obdobje, potrebno za nadomestitev razmerja odvisnosti z neodvisnostjo na trgu. Tako se lahko za prehodno obdobje do pet let utemelji obveznosti nabave ali dobave, katerih cilj je zagotavljanje količin, ki so se predhodno dobavljale ⁽³⁾.
34. Obveznosti dobave in nabave, ki določajo določene količine, po potrebi s klavzulo o prilagajanju, se priznajo kot neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne. Obveznosti, ki določajo neomejene količine ⁽⁴⁾, izključnost ali dajejo status najboljšega dobavitelja ali najboljšega kupca ⁽⁵⁾, niso potrebne za izvajanje koncentracije.
35. Sporazumi o storitvah in distribuciji so po svojem učinku enakovredni sporazumom o dobavi; posledično velja isto kakor zgoraj.

⁽¹⁾ Kolikor zanje velja člen 81(1) Pogodbe ES, lahko takšni dogovori prav tako sodijo v okvir Uredbe (ES) št. 772/2004 ali v okvir druge zakonodaje Skupnosti.

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odstavek 54).

⁽³⁾ Odločba Komisije z dne 5. februarja 1996 (IV/M.651 – AT&T/Philips, VII.); Odločba Komisije z dne 30. marca 1999 (IV/JV.15 – BT/AT&T, odstavek 209; za izredne primere glej Odločbo Komisije z dne 13. marca 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odstavek 99); Odločbo Komisije z dne 27. julija 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odstavek 45).

⁽⁴⁾ V skladu z načelom sorazmernosti so obveznosti, ki določajo določene količine s klavzulo o prilagajanju, v teh primerih manj omejujoče za konkurenco. Glej npr. Odločbo Komisije z dne 18. septembra 1998 (IV/M.1292 – Continental/ITT, odstavek 19).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije z dne 30. julija 1998 (IV/M.1245 – VALEO/ITT Industries, odstavek 64); za izredne primere (npr. odsotnost trga) glej Odločbo Komisije z dne 13. marca 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odstavki od 92 do 96); Odločbo Komisije z dne 27. julija 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odstavki 38 in na sl.).

IV. NAČELA, KI SE UPORABLJAJO ZA OBIČAJNE OMEJITVE V PRIMERIH SKUPNIH PODJETIJ V SMISLU ČLENA 3(4) UREDBE O ZDRUŽITVAH

A. Klavzule o prepovedi konkurence

36. Prepoved konkurence med matičnimi družbami in skupnim podjetjem se lahko šteje za neposredno povezano z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebno, kjer takšne prepovedi ustrezajo proizvodom, storitvam in ozemljem, za katere velja sporazum o skupnem podjetju ali njegovi statuti. Takšne klavzule o prepovedi konkurence odražajo, med drugim, potrebo, da se med pogajanji zagotovi dobra vera; odražajo lahko tudi potrebo po celoviti uporabi sredstev skupnega podjetja ali potrebo, da se skupnemu podjetju omogoči, da si prilagodi znanje in izkušnje ter poslovno vrednost, ki jih zagotovi matične družbe; ali potrebo po tem, da se v skupnem podjetju zaščitijo interesi matične družbe pred konkurenčnimi dejanji, ki jih, med drugim, omogoča privilegirani dostop matične družbe do znanja in izkušenj ter poslovne vrednosti, ki se prenesejo na skupno podjetje ali ki jih je skupno podjetje razvilo. Takšne prepovedi konkurence med matičnimi družbami in skupnim podjetjem se lahko štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne za čas trajanja skupnega podjetja ⁽¹⁾.
37. Geografsko področje uporabe klavzule o prepovedi konkurence se mora omejiti na območje, na katerem so matična podjetja ponujala ustrezne proizvode ali storitve pred ustanovitvijo skupnega podjetja ⁽²⁾. To geografsko področje uporabe se lahko razširi na ozemlja, na katera so matične družbe nameravale vstopiti v času transakcije, in sicer pod pogojem, da se že vlagale v pripravo tega koraka.
38. Podobno morajo biti klavzule o prepovedi konkurence omejene na proizvode in storitve, ki predstavljajo gospodarsko dejavnost skupnega podjetja. To lahko vključuje proizvode in storitve, ki so v času transakcije na višji stopnji razvoja, pa tudi proizvode, ki so v celoti razviti, vendar še niso bili trženi.
39. Če se skupno podjetje ustanovi z namenom, da vstopi na nov trg, se bodo upoštevali proizvodi in storitve, s katerimi bo poslovalo, in ozemlja, na katerih bo delovalo na podlagi sporazuma o skupnem podjetju ali na podlagi statutih. Vendar pa se domneva, da v skupnem podjetju ni treba zaščititi interesov ene matične družbe pred konkurenco druge matične družbe na trgih, ki so različni od tistih, na katerih bo skupno podjetje delovalo od svojega začetka.
40. Poleg tega prepovedi konkurence med matičnimi družbami, ki nimajo nadzora, in skupnim podjetjem niso neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne.
41. Ista načela kot za klavzule o prepovedi konkurence veljajo za klavzule o prepovedi novačenja strank in klavzule o zaupnosti.

B. Licenčni sporazumi

42. Licenca, ki jo matične družbe podelijo skupnemu podjetju, se lahko šteje za neposredno povezano z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebno. To velja ne glede na to, ali je licenca izključna ali ne, in ne glede na to, ali je časovno omejena ali ne. Licenca je lahko omejena na posebno področje uporabe, ki ustreza dejavnostim skupnega podjetja.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 15. januarja 1998 (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, odstavek 40); Odločba Komisije z dne 7. avgusta 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odstavek 51); Odločba Komisije z dne 3. julija 1996 (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, odstavek 31); Odločba Komisija z dne 6. aprila 2000 (COMP/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, odstavek 26).

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 29. avgusta 2000 (COMP/M.1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*, odstavek 18); Odločba Komisije z dne 22. decembra 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odstavki 49, zadnji stavek).

43. Licence, ki jih skupno podjetje podeli eni od matičnih družb, ali sporazumi o navzkrižni podelitvi licenc, se lahko štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanj potrebne, in sicer pod istimi pogoji kakor v primeru nakupa podjetja. Licenčni sporazumi med matičnimi družbami se ne štejejo za neposredno povezane z izvajanjem skupnega podjetja in zanj potrebne.

C. Obveznosti nabave in dobave

44. Če matične družbe ostanejo prisotne na višje ali nižje ležečem trgu od trga skupnega podjetja, veljajo za vse sporazume o nabavi in dobavi, vključno s sporazumi o storitvah in distribuciji, načela, ki se uporabljajo za prenos podjetja.
-